

Vers 3: De God Israels heeft gezegd, de Rotssteen Israels heeft tot mij gesproken: Er zal zijn een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze Gods.

6) Heerser over mensen,

Versta, onzen eeuwigen geestelijken Koning en Heere Jezus Christus, wiens voorbeeld David, [alook Salomo] geweest is, en van welken hem God geopenbaard had, dat hij uit zijn zaad [naar het vlees] zou voortkomen. Vergelijk Ps. 2:8, en Ps. 72:8; Jer. 30:21; Micha 5:1.

Micha 5:2 (5-1) *En gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israel, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid.*

Jesaja 11:2 *En op Hem zal de Geest des HEEREN rusten, de Geest der wijsheid en des verstands, de Geest des raads en der sterkte, de Geest der kennis en der vreze des HEEREN.*

Vers 4: En Hij zal zijn gelijk het licht des morgens, wanneer de zon opgaat, des morgens zonder wolken, wanneer van den glans na den regen de grasscheutjes uit de aarde voortkomen. CHRISTUS IS DE ZONNE DER GERECHTIGHEID

Hosea 6:3 *Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands.*

Vers 5 - David belijdt hier zijne en zijns huizes zonden en onwaardigheid en roemt daartegen Gods onverdiende weldadigheid, hem bewezen door het eeuwig en onveranderlijk genadeverbond, zijnde gegrond in den Messias, wiens dag David [gelijk Abraham] door het geloof ziende, daarop getroost en verheugd in den Heere ontslapen is.

DAVID: Psalmen 119:54 *Uw inzettingen zijn mij gezangen geweest, ter plaatse mijner vreemdelingschappen.* -**PELGRIMAGE-JAKOB: Genesis 47:9** *En Jakob zeide tot Farao: De dagen der jaren mijner vreemdelingschappen zijn honderd en dertig jaren; weinig en kwaad zijn de dagen der jaren mijns levens geweest, en hebben niet bereikt de dagen van de jaren des levens mijner vaderen, in de dagen hunner vreemdelingschappen.* **ABRAHAM 175 JAAR - IZAK 180 JAAR EN JAKOB 147 JAAR**

Hebreë 11:9 *Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land der belofte, als in een vreemd land, en heeft in tabernakelen gewoond met Izak en Jakob, die medeergeenamen waren derzelfde belofte.*

Hebreë 11:10 *Want hij verwachtte de stad, die fundamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is.*

Hebreë 11:13 *Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben dezelve van verre gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben beleeden, dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde waren.*

Hebreë 11:16 *Maar nu zijn zij begerig naar een beter, dat is, naar het hemelse. Daarom schaamt Zich God hunner niet, om hun God genaamd te worden; want Hij had hun een stad bereid.*

De lijst van de grote krijgshelden van David - Deze helden worden hier in drie orden gerangschikt.

1. De eerste drie helden - Adino, Eleazar, Samma

2. Het tweede drietal helden - Abisai, Benaja, en een onbekende

3. De dertig helden, waarvan **Josheb Baschebeth**, de zoon van Tachkemoni, de voornaamste der hoofdliden was.

1 Kronieken 11:11 *Dezen nu zijn van het getal der helden, die David had: **Jasobam**, de zoon van Hachmoni, **was het hoofd der dertigen**, die zijn spies tegen driehonderd opheffende, hen op eenmaal versloeg.*

1. De eerste drie, die de grootste krijgsdaden hadden verricht, en er den grootsten roem door hadden verworven: **Adino**, vers 8, **Eleazar**, **Samma**, vers 11, 12. <#2Sa 23.11,12> zie de parallelplaats 1 Kron. 11.

1. Adino heeft achthonderd vijanden op eenmaal verslagen met zijn spies. (Simson 1000 man met een ezelskinnebak)

2. Eleazar hoonde de Filistijnen, zoals zij door Goliath Israël hadden gehoond, maar met meer succes en groter dapperheid, want toen de mannen Israëls weg waren gegaan is hij niet alleen stand blijven houden, maar [hij stond op en sloeg onder de Filistijnen,] over wie God een schrik deed komen, even groot als de kloekmoedigheid, waarmee deze held beziel was. Zijn hand was moede, maar zij kleefde aan zijn zwaard; zolang er nog enige kracht in hem was overgebleven hield hij zijn wapen vast en volgden zijn slagen elkaar op. Zo behoren wij in den dienst van God de gewilligheid en vastberadenheid van den geest op te houden, in weerwil van de zwakheid en vermoeidheid van het vlees, moede, nochtans vervolgende, Richt. 8: 4, <#Jud 8.4> de hand moede, maar toch het zwaard blijvende vasthouden. Nu deze Eleazar den vijand had geslagen, zijn de mannen Israëls, die heen waren gegaan uit den krijg, vers 9, <#2Sa 23.9> teruggekeerd om te plunderen, vers 10 <#2Sa 23.10>. Gewoonlijk zullen zij, die het veld verlaten als er iets gedaan moet worden, er zich heen spoeden als er iets te krijgen is.

3. Samma ontmoette een bende van den vijand, die aan het plunderen was, en versloeg haar, vers 11, 12 <#2Sa 23.11,12>. Doch merk op betreffende deze en de vorige heldendaad, dat hier gezegd wordt: [de Heere wrocht] [een groot heil.] Hoe groot de kloekmoedigheid ook is van de werktuigen, de lof voor de verrichting moet aan God gegeven worden. Zo beroemde de sterkte zich dan niet in zijn sterkheid, of in zijn krijgskundige verrichtingen. maar die roemt, roeme in den Heere.

11. De volgende drie waren onderscheiden van, en geëerd boven de dertig, maar tot de drie eersten kwamen zij niet, vers 23 <#2Sa 23.23>. Alle grote mannen zijn niet van dezelfde statuur. Menige heldere, weldadige ster schittert aan den hemel, die toch niet van de eerste grootte is, en er is menig goed schip, dat geen schip van de eerste klasse is. Van dit tweede triumviraat worden slechts twee genoemd, Abisai en Benaja, die wij in de geschiedenis van David meermalen hebben aangetroffen, en die niet minder nuttig waren in den dienst, hoewel zij minder in waardigheid waren dan de eerste drie. Hier is:

1. Een kloeke daad door deze drie in vereniging met elkaar verricht. Zij hebben David vergezeld toen hij in moeilijkheid was en zich verborgen hield in de spelonk van Adullam, vers 13; <#2Sa 23.13> zij hebben met hem geleden, en daarom zijn zij later door hem verhoogd. Toen David en de dappere mannen, die hem vergezelden en die zo krachtig tegen de Filistijnen waren opgetreden, door de ongerechtigheid der tijden van Sauls regering genoodzaakt waren om zich in spelonken en vestingen te beschutten tegen zijn woede, was het niet te verwonderen dat de Filistijnen zich in het dal van Refaim legerden, en in Bethlehem zelf een bezetting legden, vers 13, 14 <#2Sa 23.13,14>. Als de leidlieden der kerk zo misleid zijn, dat zij sommigen van haar beste vrienden en kampioenen vervolgen, dan zal dit ongetwijfeld den gemeenen vijand zeer voordelig wezen. Indien David zijn vrijheid van beweging had gehad, dan zou Bethlehem nu niet in de handen der Filistijnen zijn.

B. Hoe kloekmoedig deze drie helden, **Abisai, Benaja en een ongenoemde**, door het leger der Filistijnen heenbreken, het gevaar in den mond liepen, en, zonder Davids voorkennis, water uit Bethlehems bornput hebben gehaald. Toen hij er naar verlangde, was het verre van hem om te begeren dat iemand zijner mannen zijn leven zou wagen om het te halen, maar deze drie hebben het gedaan, vers 16, <#2Sa 23.16> om te tonen: [a.] Hoe hoog zij hun vorst waardeerden, en met welk een genoegen zij zich aan het grootste gevaar blootstelden en de grootste moeilijkheden verdroegen in zijn dienst. David was wel tot koning gezalfd, maar hij was toen nog een balling, een arme vorst, die zich door geen uitwendige voordelen der genegenheid en achtung van zijn volgelingen kon aanbevelen; en hij was toen ook niet instaat hen te bevorderen of te belonen, maar deze drie waren aldus ijverig om hem voldoening te geven, omdat zij vast geloofden dat de tijd der beloning komen zou. Laat ons bereid zijn om alles te wagen voor de zaak van Christus, zelfs als het een lijdende zaak is, ons er van verzekerd houdende dat zij zal overmogen, en dat wij er in het einde niets bij zullen verliezen. Waren zij zo ijverig om op den minsten wenk van hun vorst hun leven te wagen en was het hun eerezucht hem te behagen?

En zullen wij ons den Heere Jezus niet aanbevelen door een gereed volbrengen van Zijn wil, die ons te kennen wordt gegeven door Zijn woord, Zijn Geest, de leidingen Zijner voorzienigheid?

2. De kloeke daden van twee hunner bij andere gelegenheden. **Abisai** heeft op eenmaal drie honderd mannen verslagen, vers 18, 19. <#2Sa 23.18,19> **Benaja** heeft veel grote dingen gedaan. a. Hij versloeg twee Moabieten, die mannen waren als leeuwen, vers 20, <#2Sa 23.20> zo stoutmoedig en sterk, zo woest en woedend als leeuwen. [b.] Hij sloeg een leeuw in een kuil, hetzij in zelfverdediging zoals Simson, of misschien uit vriendelijkheid voor het land; een leeuw, die kwaad had aangericht. Daar het in den sneeuwtijd was, was hij stijver en de leeuw woedender en hongeriger, en toch overmeesterde hij hem. c. Hij sloeg een Egyptischen man, bij welke gelegenheid wordt niet gezegd. Hij-de Egyptenaar-was goed gewapend, maar Benaja viel hem aan met geen beter wapen dan een wandelstok, ontwong hem handig zijn spies en doodde hem er mede, vers 21 <#2Sa 23.21>. Voor dit en andere dergelijke wapenfeiten heeft David hem bevorderd tot kapitein van de lijfwacht, of staande krijgsmacht, vers 23 <#2Sa 23.23>.

III. Minder dan het tweede drietal, maar toch van groot aanzien waren de een en dertig, die hier met name genoemd zijn. **Asahel** is de eerste, hij werd verslagen door Abner in het begin van Davids regering, maar verloor zijn plaats niet op deze lijst. **Elhanan** is de volgende, hij was een broeder van Eleazar, een der eerste drie, vers 9 <#2Sa 23.9>. De bijnamen, die hun hier worden gegeven, schijnen ontleend te zijn aan de plaatsen hunner geboorte of hunner woning, zoals dit ook met veel bijnamen onder ons oorspronkelijk het geval is geweest. Uit alle delen des lands werden de verstandigste en dapperste mannen gekozen om den koning te dienen. Verscheidenen van de degenen, die hier genoemd zijn, vinden wij als oversten van de twaalf afdelingen door David aangesteld, een voor elke maand van het jaar, 1 Kron. 27. Zij, die goed en heldhaftig gehandeld hadden, werden naar verdiensten bevorderd. **Uriah**, de Hethiet die het laatst genoemd is, brengt de zonde van David weer in herinnering, en die zonde wordt er wel zeer door verzwaaard, dat een man, die zich zo verdienstelijk heeft gemaakt jegens zijn koning en zijn land, op die wijze behandeld is geworden.

Onder alle dezen 37 wordt Joab NIET MET NAME genoemd, hetzij:

1. Omdat hij zo [groot] was, dat het niet nodig was hem te noemen, de eerste van de eerste drie was de voornaamste onder de kapiteins, maar Joab was boven hen allen als generaal. *"Want David zeide: Al wie de Jebusieten het eerst slaat, zal tot een hoofd, en tot een overste worden. Toen beklom Joab, de zoon van Zeruja, dien het eerst; daarom werd hij tot een hoofd."*

2. Omdat hij niet verdiende genoemd te worden, want hoewel hij ontegenzegglijk een groot krijgsman was en genoeg Godsdienstzin had om zijn buit aan het huis Gods te wijden, 1 Kron. 26: 28, <#1Ch 26.28> heeft hij toch evenveel van zijn eer verloren door twee van Davids vrienden te doden, als hij ooit eer behaald heeft door zijn vijanden te doden.

3. **Joab heeft David verraden** door aan de zijde van Adonia te gaan staan i.p.v. Salomo de door God gezalfde koningszoon

Ook Christus, de Zone Davids, heeft Zijn helden, die evenals de helden van David geïnfluenceerd zijn door Zijn voorbeeld, Zijn strijd strijden tegen de geestelijke vijanden van Zijn koninkrijk, en in Zijn kracht meer dan overwinnaars zijn. Christus' apostelen zijn Zijne onmiddellijke dienaren en volgelingen geweest, hebben veel voor Hem gedaan en geleden, en zien er eindelijk toe gekomen om met Hem te heersen. Zij worden met ere vermeld in het Nieuwe Testament, zoals die in het Oude inzonderheid in Openb. 21: 14 <#Re 21.14>. Ja van al de krijgsknechten van Jezus Christus zijn de namen beter bewaard dan die zelfs van deze helden, want zij zijn geschreven in den hemel. Die eer hebben al Zijn heiligen.

50) Krethi en de Plethi, - Versta, de trawanten en krijgslieden, die gewoonlijk in tijd van vrede of oorlog op den persoon des konings achtamen, welke boven, 1 Kon. 1:33, zijn knechten genaamd worden. Zie van dezen ook 2 Sam. 8:18, en 2 Sam. 15:18. 29)

Krethi - Dat is, zijn lijfgarde. Zie 1 Kon. 1:38.

1 Koningen 1:38 Toen ging Zadok, de priester, af, met Nathan, den profeet, en Benaja, den zoon van Jojada, en de Krethi en de Plethi, en zij deden Salomo rijden op de muilezelin van den koning David, en geleidden hem naar Gihon.

II. Vs.8-39. Evenals het bericht van Davids redding uit groot levensgevaar door een van zijn helden en de daarmee verbonden vermelding van enige andere grootse daden van zijn voornaamste krijgslieden in hfdst.21:15vv. <#2Sa 21.15> een geschikt aanknopingspunt bood, om daarop in hfdst.22 <#2Sa 22\$> de mededeling te laten volgen van zijn dankpsalm voor Gods redding uit alle noden, die hem hadden getroffen, en zoals deze dankpsalm weer aanleiding gaf tot mededeling van Davids laatste woorden in hfdst.23:1-7 <#2Sa 23.1-7>, zo wordt nu de vermelding van de heldendaden van de voornaamste krijgslieden verteld, om de lezer er nader mee bekend te maken, hoe het met deze en andere van de voornaamste krijgshelden van de grote koning gesteld was; en daarmee wordt het gehele oorlogstijdvak uit zijn regering ten einde gebracht. Deze passage levert namelijk een duidelijke lijst van Davids helden, of van zijn adjudanten, zoals wij ze met een woord uit onze tijd kunnen noemen, naar de drie klassen, waarin ze gerangschikt werden. Vgl. 1 Kron.11:10-47 <#1Ch 11.10-47>.

Goliath 1 Samuel 17:7 En de schacht zijner spies was als een weversboom, en het lemmer zijner spies was van zeshonderd sikkelen ijzers (37 pond); en de schilddrager ging voor zijn aangezicht. Totale bewapening harnas 272 pond.

8. Dit zijn de namen van de helden, die David gehad heeft, de belangrijkste mannen onder de 600 oude wapenbroeders van de koning, die in hfdst.15:18 <#2Sa 15.18> "Hethieten" zijn genoemd; zij, de voornaamsten uit dat veteranencorps op zichzelf, het corps van special forces, dat in drie klassen verdeeld was, waarvan medeleden met hun aanvoerders nu nader worden opgegeven: Joshebbaschebeth, de zoon van Tachkemoni, 1) een afstammeling van het geslacht Hachmon, zoon van Sabdeel (1 Kron.27:2,32 <#1Ch 27.2,32>), de voornaamste van de hoofdlieden, de eerste klasse of de Grootkruizen. Deze was Adino de Ezriet, 2) die zich stelde tegen achthonderd, die van hem verslagen werden in een maal; hij hief in deze slag telkens opnieuw zijn lans tegen de vijanden op, en rustte niet voordat achthonderd van hen verslagen werden

I. Voorts hadden de Filistijnen nog een krijg tegen Israel. En David toog af, en zijn knechten met hem, en streden tegen de Filistijnen, dat David moede werd. En Isbi Benob, die van de kinderen van Rafa was, en het gewicht zijner spies driehonderd gewicht kopers (de helft van het gewicht van Goliaths speer), en hij was aangejord met een nieuw zwaard; deze dacht David te slaan. 2 Samuel 21:15 ev.

Maar **Abisai**, de zoon van Zeruja, hielp hem, en sloeg den Filistijn, en doodde hem. Toen zwoeren hem de mannen van David, zeggende: Gij zult niet meer met ons uittrekken ten strijde, opdat zij de lamp van Israel niet uitblust.

II. En het geschiedde daarna, dat er wederom een krijg was te Gob tegen de Filistijnen. Toen sloeg **Sibbechai**, de Husathiet, Saf, die van de kinderen van Rafa was.

III. Voorts was er nog een krijg te Gob tegen de Filistijnen; en **Elhanan**, de zoon van Jaare-oregim, sloeg Beth-halachmi, dewelke was met Goliath, den Gethiet, wiens spiesenhout was als een weversboom.

IV. Nog was er ook een krijg te Gath; en er was een zeer lang man, die zes vingers had aan zijn handen, en zes tenen aan zijn voeten, vier en twintig in getal, en deze was ook aan Rafa geboren. En hij hoonde Israel; maar Jonathan, de zoon van **Simea**, Davids broeder, sloeg hem. Deze vier waren aan Rafa geboren te Gath; en zij vielen door de hand van David, en door de hand zijner knechten.